

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev 751/10
17.06.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Sonje Brkić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici po tužbi tužilaca J.K., J.K., D.K. i V.K., svi iz N.S., čiji je zajednički punomoćnik J.K., advokat iz N.S., protiv tuženih 1) M.T. iz V., 2) L.N. iz N.S., 3) M.B.-D. iz N.S. i 4) V.P. iz Š., čiji je zajednički punomoćnik D.S., advokat iz N.S., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž broj 5971/2006 od 19.11.2008. godine, u sednici veća održanoj 17.06.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž broj 5971/2006 od 19.11.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P broj 4277/2005 od 31.05.2006. godine, u stavu prvom izreke odbijen je tužbeni zahtev tužilaca kojim su tražili da se obavežu tuženi da im na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha solidarno isplate iznos od 108.000,00 evra, odnosno 27.000,00 evra po tužiocu, u dinarskoj protivvrednosti, sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dana utuženja, kao i da se obavežu tuženi da im solidarno naknade troškove parničnog postupka. U stavu drugom izreke obavezani su tužioci da tuženima naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 85.500,00 dinara. U stavu trećem izreke tužioci su oslobođeni plaćanja sudskih taksi u ovom postupku.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž broj 5971/2006 od 19.11.2008. godine žalba tužilaca je odbijena i potvrđena navedena presuda Opštinskog suda u Novom Sadu u stavu prvom i drugom izreke.

Protiv drugostepene presude tužioci su preko punomoćnika blagovremeno izjavili reviziju, pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni kasacioni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 399. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br. 125/04), koja se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o izmenama i dopunama ZPP ("Službeni glasnik RS", br. 111/09), budući da je revizija protiv navedene nižestepene odluke izjavljena pre 29.12.2009. godine, pa je našao da revizija tužilaca nije osnovana.

U sprovedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju se u revizijskom postupku pazi po službenoj dužnosti. Revizijom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 7. ZPP, koja je prema navodima revizije učinjena time što tužiocima nije data mogućnost da se preko sudskog veštaka neuropsihijatra kao jedino zakonski kompetentnog utvrdi postojanje i intenzitet straha koji su tužioci trpeli, tako da tužiocima nije data mogućnost da raspravljaju pred sudom. Slobodna ocena dokaza ustanovljena odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku sadrži ovlašćenje suda ne samo na slobodnu ocenu rezultata dokazivanja već i na slobodan izbor dokaznih sredstava. Stoga okolnost da sud nije izveo dokaz veštačenjem preko veštaka neuropsihijatra, radi utvrđivanja postojanja i intenziteta straha kod tužilaca, ne predstavlja bitnu povredu odredaba parničnog postupka, iz člana 361. stav 2. tačka 7. ZPP, budući da tužiocima time nije onemogućeno raspravljanje pred sudom. Neosnovani su i navodi revizije o učinjenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, budući da nižestepene presude ne protivreče svojim razlozima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju prvotuženi, drugotuženi i trećetuženi su suinvestitori izgradnje višestambene zgrade na adresi Novi Sad, a četvrtotuženi je angažovan da na ovom gradilištu radi kao nadzorni organ, dok je prvooznačeni tužilac vlasnik susedne nekretnine - porodične stambene zgrade u N.S. U navedenoj porodičnoj stambenoj zgradi prvooznačeni tužilac živi sa članovima svoje porodice. Radnici koji su angažovani na izgradnji višestambene zgrade u N.S., su u jutarnjim časovima 29.08.2003. godine započeli postavljanje montažne konzolne skele, prema projektu sačinjenom avgusta 2003. godine. Investitori su tražili od tužioca kao vlasnika susedne nekretnine, da im dozvoli da u njegovom dvorištu na zemlji postave skelu, a zatim je i montiraju do potrebne visine kako bi radovi na malterisanju i hidroizilaciji zida višestambene zgrade bili izvršeni, ali im to od strane prvooznačenog tužioca nije bilo dozvoljeno. Postavljanje navedene skele izvršeno je na taj način što su upravo u zidu višestambene zgrade koja je zidana na toj lokaciji probijene rupe i kroz njih provučene čelične konzole, odnosno šipke od čeličnih profila koje su u unutrašnjosti zgrade čiji je zid malterisan, obezbeđene gvozdanim podupiračima, da bi nakon toga na ovom delu čeličnih profila koji je štrčao, odnosno bio ispušten iznad dvorišta van zgrade, delimično i nad dvorištem kuće u kojoj stanuju tužioci, bilo izvršeno dalje postavljanje skele metalne konstrukcije sa mnogostupcima od fosni. Skela je postavljena u net nivoa do vrha

postavljanje skele metalne konzolne su mnogostapna su rešenja. Skela je postavljena u pet nivoa do vrha višestambene zgrade, a po ovako načinjenim nivoima su se kretali majstori koji su malterisali zid zgrade okrenut prema dvorištu kuće u kojoj stanuju tužioci. Na samom početku radova kod postavljanja majstori su izbili cigle iz zida kako bi napravili rupe za konzole, što je proizvelo buku, a komadi izbijenih cigala i delova cigala pali su u dvorište kuće u kojoj stanuju tužioci. Nakon što je skela u celosti postavljena, postavljeno je zaštitno platno, jedna vrsta zavese koja je sprečavala da prašina i komadi padaju. I pored ovako postavljene platnene zavese dešavalo se da delovi građevinskog materijala - malter, malih dimanzija padnu na tlo u dvorište tužilaca. Niko od tužilaca nije bio povređen, a prilikom malterisanja bilo je i prašine. Tužioci nisu ulazili u višestambenu zgradu koju i nisu videli na koji način je opisana konzolna skela u unutrašnjosti višestambene zgrade obezbeđena od pada. Dana 30.08.2004. godine od strane Odeljenja za građevinarstvo Sekretarijata za urbanizam i stambene poslove Gradske uprave Grada N.S. doneto je rešenje kojim je izdata građevinska dozvola tuženima kao investitorima za izgradnju predmetnog objekta. Pravnosnažnim rešenjem prvostepenog suda, koji je vođen po tužbi tužioca J.K. protiv tuženih radi smetanja državnine, odbijen je u celosti. Pravnosnažnom presudom prvostepenog suda P broj 6406/2003 odbijen je tužbeni zahtev tužilaca radi naknade štete od tuženih zbog izazivanja straha velikog intenziteta i to isplatom svakom tužiocu po 100.000 evra. Tužilja J.K. počev od 25.09.2003. godine do zaključno sa 29.05.2006. godine lečena je od strane lekara neuropsihijatra koji je dolazio u kućne posete, ordinirao terapiju, a u navedenom periodu ista je uzimala anksiolitike i antidepressive po preporuci ordinirajućih psihijatara. Od nove 2006. godine prekinula je terapiju i započela sa uzimanjem „bromazepama“ od 3 mg. Tužilja J.K. je navela da su tegobe koje oseća i to: nesаница, napetost, strah da joj je porodica ugrožena, nastale jer je u blizini njihove porodične kuće gradilište stambene zgrade. Tužilac J.K. je u periodu od 25.09.2003. godine do 30.10.2005. godine lečen od strane istog lekara od neurotskih smetnji i ansioznog reagovanja sa elementima somatizacije.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak nižestepenih sudova da se u radnjama tuženih ne stiču obeležja protivpravnosti, budući da se ne radi o umišljajnim radnjama, već o imisijama koje neminovno prate zidanje kao delatnost, te se tako opisane imisije u urbanoj sredini, kakva je N.S., imaju i moraju očekivati od strane suseda. Takođe je pravilan i zaključak da zbog postavljanja, korišćenja i demontiranja predmetne skele uz sporadično padanje mekih komadića maltera i tvrdih komadića cigle ne može se trpeti strah, odnosno da tuženi nisu izvođenjem radova skrivili zdravstveno stanje tužilaca, jer nisu doprineli izazivanju straha i psihoze kod tužilaca J. i J.K., koji imaju određene psihičke poremećaje, ali da se iz same medicinske dokumentacije utvrđuje da njihovi problemi datiraju i pre vremena postavljanja skele. Kod pravilnog zaključka nižestepenih sudova da ne postoji uzročno-posledična veza između postojećeg zdravstvenog stanja tužilaca J. i J.K. i izvođenja radova na postavljanju skele i malterisanju zida, nižestepeni sudovi su pravilnom primenom materijalnog prava tužbeni zahtev za naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenog straha odbili. Za svoj pravni stav nižestepeni sudovi su dali jasne i valjane razloge.

Iz navedenih razloga, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci na osnovu člana 405. stav 1. ZPP, bez detaljnog obrazlaganja revizijske odluke u smislu člana 405. stav 2. ZPP, budući da se u reviziji ponavljaju žalbeni razlozi, koje je drugostepeni sud pravilno ocenio, a obrazlaganjem revizijske odluke ne bi se postiglo ni novo tumačenje prava.

Predsednik veća - sudija

Snežana Andrejević, s.r.